

תת"ע 5096/08/18 - עומר عبدالלה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 5096-08-18 מדינת ישראל נ' עומר عبدالלה
תיק חיצוני: 11117094216

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופטת עדית פלד
עומר عبدالלה ע"י ב"כ עו"ד טארק ענבתאוי
מבקש נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 18.10.24.

כנגד המבוקש הוגש ביום 18.8.14 כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהייה בנסיבות מופרצת, עבירה מיום 18.2.12.

על פי אישור מסירה המצויה בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נמסרה לידיו, וישיבת הקראה נקבעה ליום 18.10.24, אך המבוקש לא התיצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי.

ביום 18.11.7 הגיש המבוקש בקשה לביטול פסק הדין, בטענה כי בא כוחו לא הזמן לדין, וכי לא קיבל זימון דין. בהחלטה מיום 19.11.8 על ידי מوطב קודם, נקבעה הבקשה לדין. בעניין הבקשה התקיימו בפני 2 דיונים, ביום 19.2.26 וביום 19.3.3, בנוכחות ב"כ המבוקש ובהייעדרו של המבוקש; כאשר בדיון מיום 19.3.3 ביקש ב"כ המבוקש למחוק את הבקשה ולשמור על זכותו להגיש את הבקשה מחדש, אם בכלל, לנוכח טענה שהעליה ב"כ המשימה והוא ביקש לבדוקה; ובהחלטה מיום 19.3.3 הורתתי על מיחיקת הבקשה כمبرוקש, והורתת פסק הדין מיום 18.10.24 על כנו.

ביום 19.11.24, הגיש המבוקש בקשה נוספת לביטול פסק הדין מטעמי צדק במסגרת חזר וטعن ב"כ המבוקש, כי הסיבה היחידה שהביאה לאי התיצבות המבוקש לדין בעניינו הייתה אי מסירת הזמנה לבא כוחו, על אף שנשלחה ייפוי כתחזקה הבקשה להישפט, ואי ידיעת בא כוחו על הדיון; וכי למבוקש יגרם עיוות דין משפטתו בהיעדרו.

המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה, כי הבקשה להישפט הוגשה ללא הودעה על יציגו, והזמנה לדין נשלחה לנאים, ונמסרה לידיו כעולה אישור המסירה; וכי הבקשה הקדמת נמחקה לאור הצגת אישור המסירה בדיון לנאים, ולא ברור

השיינוי בהגשת הבקשה.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים וشكلתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים יאמר, כי המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראות סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניננו, הבקשה הראשונה לביטול פסק דין הוגשה במועד, אך מאז מחיקת הבקשה הראשונה (להלן ב"כ המבקש) חלפו למעלה מ- 8.5 חודשים, שהוא שלא הסביר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בעניננו.

יתריה מכך, אין בבקשת כל התיחסות לבקשת הראשונה ולניסיונות מחיקתה ולניסיונות שהובילו להגשתה בשנית, ובשיהו ניכר; והיה מקום לדוחות את הבקשה מן הטעם זהה בלבד.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדוחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט "עדת לבקשת לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבקש" אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאו התקציבתו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיונות דין".

באשר לעילת הביטול שעוניינה סיבה מוצדקת לאו התקציבות

ה המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאו התקציבתו לדין.

כאמור לעיל, בתיק בית המשפט מצוי אישור מסירה של הזמנה לדין לידי המבקש בمعنى הרשות, החתום על ידי המבקש. אלא שלטענת ב"כ המבקש, הוא הגיע בקשה להישפט מטעם המבקש בצירוף יפי כח וחurf כך הוא לא קיבל הזמנה לדין. טענה זו נתענה בעלמא; ולפי טענת המשיב הוגשה להישפט להודעה ללא יזוג, ולפיכך נשלחה הזמנה בכתבתו של המבקש; והמבקש, כאמור, לא הוכיח אחרת; ואין בבקשת כל התיחסות לזמןונו של המבקש עצמו לדין.

באשר לעילת הביטול שעוניינה חשש לעיונות דין

בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר, בטענה לעיונות דין, צריכה להיות מלאה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביע על פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **וואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)). על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיונות דין, ו"טענות כליליות וסתמיות בדבר קיומו של עיונות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובלו, כלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ועל כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טעنته, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאלי של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 **ג'ורג' חנא נ'**

מדינת ישראל (פורסם בנבבו, 16.12.2015).

בעניינו, בלבד מהכחשה כללית של המיחס וטענה "כי קיימים טעמים כבדי משקל כנגד כתוב האישום וטענותיו להגנה הן בעלות משקל שמן הראי לשמען ולשקלו בכבוד ראש", לא נטענה טענה ולא הונחה תשתיית ראייתית המצביעת על סיכון הגנתו של המבקש, וזאת לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממש לשינוי התוצאה, כדי לבסס עליה של חשש ממשי לעייפות דין.

לכל האמור לעיל, יש להוסיף, כאמור, את השינוי הניכר בהגשת התביעה.

לאור כל האמור לעיל, התביעה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחתה.

ההחלטה תומצא **לצדדים**.

ניתנה היום, י"ד כסלו תש"פ, 12 דצמבר 2019, בהיעדר
הצדדים.